

عنوان مقاله:

اثر ذهنیت فلسفی بر فلسفه های آموزشی اعضای هیأت علمی تربیت بدنی دانشگاه های کشور

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی پژوهش های نوین در علوم ورزشی و تربیت بدنی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیاوش خداپرست - استادیار، مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، لاهیجان، گیلان، ایران

پریسا هادی نیا - دانشکده سما لاهیجان

احمد عبدالله پور - آموزگار درس تربیت بدنی، اداره آموزش و پرورش شهرستان املش

خلاصه مقاله:

اثر ذهنیت فلسفی بر فلسفه های آموزشی اعضای هیأت علمی تربیت بدنی دانشگاه های کشور هدف اصلی این مقاله می باشد. در این پژوهش اساتید تربیت بدنی کشور به عنوان گروه مورد بررسی ($n=98$) مورد مطالعه قرار گرفتند. برای ارزیابی ذهنیت فلسفی از پرسشنامه «ذهنیت فلسفی» سلطانی (1375) شامل 3 مؤلفه (جامعیت، تعمق، انعطاف پذیری) و برای ارزیابی فلسفه آموزشی از پرسشنامه «ارزیابی اولویت فلسفی (PPA)» وایز و بندی (2010) شامل 5 مؤلفه فلسفی جاودانگرایی، اصالت ذهن، حقیقت گرایی، تجربه گرایی و وجودگرایی استفاده شده است. روایی صوری و محتوایی ابزارهای تحقیق با استفاده از نظر اساتید مربوطه و پایایی آنها در یک مطالعه مقدماتی با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش تحلیل مسیر استفاده گردید. بدین منظور با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و شیوه پیشنهادی رایت برپایه رگرسیون ساده و چندگانه بهره برده شد. نتایج تحقیق نشان می دهد ذهنیت فلسفی اساتید هیأت علمی تربیت بدنی کشور بر فلسفه های آموزشی پرنیالیسم، رئالیسم، و اگزیستانسیالیسم اثر معناداری دارد؛ ولیکن اثری بر فلسفه های آموزشی ایده آلیسم و اکسپریمنتالیسم ندارد. نیاز و تأکید به تقویت خصوصیات ذهنیت فلسفی شامل جامعیت، ژرف نگری و انعطاف پذیری در اعضای هیأت علمیتربیت بدنی دانشگاه های کشور با نظر به یافته های این تحقیق بارز گشته است.

کلمات کلیدی:

ذهنیت فلسفی، جامعیت، تعمق، انعطاف پذیری، فلسفه های آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156840>

